

Kalendriteggija tõrrelep.

Ja, meie peame küll omma rahvast tõrrelema, et nemma hääd nõuwo, mes neile hääst sõamest antas, tühjas piddawa.

Minnewatse aasta kalendriga annime teda, et Lihwlandi-ma Kreditkassa, ke enne ennege tuhhanda, wijsa saa nink üttele saa rublalissi pantkirju ehk pantprime wäljaand, mes eggast saast aastal nelli rublat eentressi ehk renti kandwa, nüüd Tartun ni kui Nian, ennambaste tallorahwa nink teinja rahwa hääs, ka wähhembid rahha-billetid wäljaannap, mes neile, ke neid hennele rahha wasta wahhetawa ajastajal rubla päält poolneljat koppikat renti ehk eentressi (se om: odust) kandwa. Meije selletime, kuis kaswulik se figite om, kui üts, kel 5 ehk 10 ehk ennamb rublat rahha omman ladikun om saismän, neid selle Kreditkassa sisse annap nink ehk särast rahha-billeti wõt-tap, mist egga aasta renti saap ehk rent-rendi billeti, selle eentres ehk rent kassa sisse jääp ja egga ajastajaga sedda sissepantu rahha, mes kapitalis kutsutas, ennambas kaswatap, seni kui tedda jälle wäljawõdetas. — Ent meie kuleme, et minnewal lehhekuul wäga weidi marahwa seast sedda omma tennu, ja et mitmast kihheltunnast ei olle üts ainusgi seddawisi omma saismat rahha kaswu päle pandnu. Kuleme, et mitmal wistl meie hä nõuw põlletas. Mõnni üttelep: „Kes teed, kas neid rahha-billete wõip usku? Ehk kaup wahhest meie rahha sinna ärra.“ — Ei, armas, ta ei wõi ärrakauda, enge om sinnul sääl paljo terwemb kui sinno ladikun ehk saina lahken ehk kun muijal sa tedda peat. Kredit-kassa ei wõi eal pankrottis jääda, et ta es jõwwas fik rahha like rentega taggasi massa. Ja annap sedda rahha, mes temma ladikun kokkotullep, ennege mõiside päle wõllas; nink

ni pea kui üts mõisa eentressi ehk oduserenti masmata jätnu, saap temma se mõisa omma wallitsuse alla. — Mõnni tõine põllep eentressi wäikeles nink üttelep: „Mes ma omma rahha käest ärraanna, et ma künneft rublast aasta perrast ennege 35 koppikat santkaswus sa!“ — Armas sõbber! kes koppikid põllep, se ei sa rublid. Kas se middagi ei olle, kui sa ilma waiwa ja murreta 35 kopp. saat, minnga sa jo 7 nakla tubbakut wõit osta ehk üttele hääd wikkatit ehk omma naisele üttele rätiti ehk põlle? Nink kas sinna ennamb saat, kui sa omma rahha wangin hoijat? — Kuleme ka mõnda üttelewat: „Tahhetas ennege teda sada, kas meil rahha om.“ — Armas welli, mes Kalendriteggijal waja, so rahha luggeda! Meije ammet om ennege se, et meie rahwale Kalendriga mõnda hääd nõuwo nink tähhendust annime, mes käen ollew aig tarwitap. Nink meil ei olle suggugi tühja himmo sinno rahha perro, mist meile jo middagi ei wõi sada. Ei ka neist koppikist, mes sinna selle Kalendri eest massat, ei sa meile middage, meie ei kirjota sulle rahha eest; enge neid koppikid sawa trükmeister, ramatokeutja nink kaupmihhe. Seförd nüüd sõwwame sulle sedda hääd, et so rahha sul peap warguse, pettuse, tullekahjo ja mu kaotamisse eest hoijetu ollema, nink et ta sul ka ei pea üts kolu taggawarra ollema, enge et sinna tälle lubba annat sulle kaswu tuwwa. Kui sa sedda ei kõhta usku, et sulle ilma kawwalusseta üttele hä nõwwoga puhtast ja heldest sõamest hääd sõutas, sis — ärra pandko pahhas — ollet sinna wist essi sä-rane, kel lähhemba wasta tõtte ja helduse eest ennege ahnuse perrast kawwaluse ja pettuse mõtte omma. Muido es olles sa mitte ni pelglik ei ka hä wasta uskmata.

Ent ülleüldsest peame omma rahvast se polest laitma, et temma sean wäga paljo neid om, ke like-